

РЕШЕНИЕ

№ 227

гр. Сливен, 16.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VII СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Никола Г. Маринов

при участието на секретаря Христина П. Панайотова
като разгледа докладваното от Никола Г. Маринов Административно
наказателно дело № 20232230200391 по описа за 2023 година

Производството е по повод жалба на Е. И. П. с ЕГН ***** против наказателно постановление №F676677/24.10.2022г., издадено от директора на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП- гр. Б., с което на жалбоподателката за нарушение на чл.180, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС е наложено наказание „Глоба“ в размер на 3829,21 (три хиляди осемстотин двадесет и девет цяло и двадесет и един) лева за нарушение на същата разпоредба. Моли за отмяна на наказателното постановление.

Жалбоподателката, редовно призована се явява лично и с редовно упълномощен процесуален представител, който счита наказателното постановление за незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено. Претендира направените по делото разноски.

Органът, издал обжалваното наказателно постановление, редовно призован изпраща упълномощен процесуален представител, който счита наказателното постановление за законосъобразно и моли същото да бъде потвърдено.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

По повод на извършена проверка от св. Д. Х.- гл. инспектор по

приходите в ТД на НАП- Б. било установено, че за периода от 01.08.2020г. до 31.07.2021г. жалбоподателката е реализирала облагаем оборот от 52062,16 лева и не е спазила срока по чл.96, ал.1 от ЗДДС за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, в случая от 01.08.2021г. до 09.08.2021г. Жалбоподателката не се е регистрирала по ЗДДС до 09.08.2021г. и не е начислила ДДС. Тя подаде заявление за регистрация и е регистрирана на 20.04.2022г. с издаден Акт за регистрация по ЗДДС с №20042202096734/20.04.2022г. Проверяващите приели, че на основание чл.101, ал.6 и ал.7 от ЗДДС от датата на която задълженото лице е подлежало на задължителна регистрация 24.08.2021г. до датата на фактическата регистрация 20.04.2022г. лицето е извършило облагаеми доставки, т. е. за периода от 24.08.2021г. до 19.04.2022г. в общ размер на 22975,29 лева, в т. ч. данъчна основа 19146,08 лева и ДДС в размер на 3829,21 лева от продажба на сурово мляко на територията на страната. Инспекторът приел, че задълженото лице дължи данък за периода от изтичане на срока, в който е следвало да бъде издаден акта за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата на която е регистрирано от орган по приходите. Задълженото лице не било начислило дължимия данък за извършените облагаеми доставки на сурово мляко за периода от 24.08.2021г. до 19.04.2022г., които били в общ размер на 22975,29 лева, в т. ч. данъчна основа 19146,08 лева и се дължало ДДС в размер на 3829,21 лева.

Нарушението било установено на 19.09.2022г. по повод на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства приключила с протокол №П- 02002022136142- 073- 001/19.09.2022г.

Свидетелката Д. Х. приела, че жалбоподателката е нарушила разпоредбата на чл.180, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС. За това нарушение на 19.09.2022г. съставила на жалбоподателката акт за установяване на административно нарушение, а колежката й, св. М. И. се подписала като свидетел по съставянето и връчването на акта. Актът бил получен от упълномощено лице на 19.09.2022г.

Въз основа на съставения акт за установяване на административно нарушение впоследствие директорът на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП- гр. Б. възприел същата фактическа обстановка и издал обжалваното наказателно постановление като на основание чл.180, ал.2, вр. ал.1 от ЗДДС й

наложил наказание „Глоба“ в размер на 3829,21 (три хиляди осемстотин двадесет и девет цяло и двадесет и един) лева за нарушение на същата разпоредба.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е допустима, подадена в 14- дневния преклузивен срок от лице, имащо правен интерес от обжалването и разгледана по същество е основателна.

Съдът кредитира показанията на разпитаните свидетели изцяло, тъй като те са безпротиворечиви, логични, последователни и относими към предмета на делото.

Съдът кредитира и писмените доказателства, присъединени към доказателствения материал по реда на чл.283 от НПК.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на атакуваното наказателно постановление са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество както в АУАН, така и в НП липсва описание на нарушението. От обстоятелствената част в АУАН и НП не става ясно за какво точно е санкциониран ответника по касацията, тъй като едновременно са изложени фактически обстоятелства от състава на две различни нарушения- по чл.96, ал.1 от ЗДДС (неподаване в срок на заявление за регистрация по ЗДДС), за което е приложима административнонаказателната разпоредба на чл.178 от ЗДДС от една страна, а от друга нарушение по чл.86, ал.1 от ЗДДС- неначислен ДДС, за което е приложима административнонаказателната разпоредба на чл.180, ал.1 от ЗДДС. Неясна е и правната квалификация на нарушението- чл.180, ал.2 от ЗДДС. Същевременно с наказателното постановление на жалбоподателката е наложена „Глоба на основание чл.180, ал.2, вр. чл.180, ал.1 от ЗДДС в размер на ДДС, начислен от наказващия орган на основание чл.86, ал.1 от ЗДДС за извършените от нея доставки независимо, че АНО се е позовал на чл.102, ал.3, т.1 от ЗДДС. По изложените съображения и независимо от направената привръзка в наказателното постановление между нормите на чл.180, ал.2 и чл.180, ал.1 от ЗДДС е останала неизяснена действителната воля на административнонаказващия орган относно естеството на вмененото нарушение на жалбоподателката, относно реда за начисляването на ДДС и

данъчната основа, върху която е начислен данъка и определен размера на наложената глоба. В допълнение не е посочена дата на извършване на нарушението, която е съществен елемент от обективната страна на състава на нарушението и която поради неясното описание на нарушението не може да бъде извлечена по тълкувателен път. Сочените пропуски са довели до нарушаване правото на защита на санкционираното лице и препятстват съдебния контрол за законосъобразност на наказателното постановление.

Съгласно разпоредбата на чл.102, ал.3, т.1 от ЗДДС за определяне на данъчните задължения на лицето в случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, се приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания и за получените облагаеми доставки на услуги, за които данъкът е изискуем от получателя: 1. за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите. Действително тази норма следва да бъде посочена в мотивите на наказателното постановление, тъй като тя определя дължимостта на данъка, както и периода, за който следва да бъдат определени данъчните задължения, тъй като тя предвижда хипотеза, при наличието на която е длъжим ДДС от лице, което не е изпълнило задължението си да подаде заявление за регистрация и да се регистрира по ЗДДС.

Правната квалификация на нарушението следва да е ясно посочена и не може да се извлича по тълкувателен път, тъй като в противен случай се нарушава правото на защита на санкционираното лице, което е лишено от възможността да разбере, за какво точно нарушение е санкционирано. Задължение на административнонаказващия орган е да конкретизира точно и изчерпателно текстовете от закона, които са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено.

Допуснатите съществени процесуални нарушения изцяло опорочават административнонаказателното производство и същите не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на производството, тъй като всяко от тях е самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление, а факта, че са съществени изключва приложението на чл.53, ал.2 от ЗАНН.

Ето защо съдът счита обжалваното наказателно постановление за незаконосъобразно и като такова следва да го отмени.

С оглед правилата на процеса и при направено искане от оспорващата страна за присъждане на разноси, представляващи адвокатско възнаграждение съдът сче, че следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева, въз основа на представения договор за правна защита и съдействие. Ето защо ТД на НАП- Б. следва да се осъди да заплати на Е. И. П. сума в размер на 700 (седемстотин) лева, представляваща разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Ръководен от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП №F676677/24.10.2022г, издадено от директора на дирекция „Контрол“ в ТД на НАП- гр. Б., с което на Е. И. П. с ЕГН ***** на основание чл.180, ал.2, вр. чл.180, ал.1 от ЗДДС е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 3829,21 (три хиляди осемстотин двадесет и девет цяло и двадесет и един) лева за нарушение на същата разпоредба като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ТД на НАП- Б. да заплати на Е. И. П. с ЕГН ***** направените по делото разноси в размер на 700 (седемстотин) лева, представляващи адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд- гр. Сливен в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____